

Agility v Nemošicích

Dog-treking, dog-triatlon, mushing, frisbee, dogdancing, ... sportovních a volnočasových aktivit se psy je mnoho, ale snad nejhezčí a pro psa nejpřirozenější je agility - tedy "psí parkur". Radost až nadšení, se kterým psi běhají a skáčí přes (či skrz) nejrůznější překážky a úžasná sebranost některých párů psovod-pes na sportovišti se prostě neokouká.

Jeden ze závodů agility pořádal tuto neděli (19.9.) i Agility klub ZKO Nemošice na místním cvičišti. V kategoriích "jumping" a "agility" se střídali začátečníci a pokročilí - každá skupina hodnocena zvlášť. Program byl zpestřen kategoriemi veteránů a štěňat, kde měřili síly ti nejmladší či naopak nejstarší. Pro nejmladší byla připravena speciální disciplína „barelový běh“.

Pro čtenáře, kteří o tomto sportu mnoho nevědí v krátkosti shrňme, že pes probíhá přesně určený kurz s umístěnými překážkami, které se přeskakují, proskakují či probíhají určeným způsobem. Kouzlo závodu je v tom, že psovod - tedy "páníček" psa se jej nesmí dotknout a musí jej v rychlosti navést přes všechny překážky jen povely a pohybem svého těla a rukou. Pokud pes odmítne skočit, nebo shodí latku, dostává trestné body, pokud skočí špatnou překážku, nebo správnou překážku ve špatném směru, je diskvalifikován. Totéž mu hrozí i za vážnější "přestupky" - například opuštění závodního závodiště. Zvlášť závodí psi malí, střední a velcí. Výška překážek se pro každou skupinu přizpůsobuje.

Plemeno psů není určeno, takže jsme se v neděli kromě tradičních border kolíi setkali mimo jiné i s münsterlandským ohařem, boloňským psíkem, několika pudly, jezevčíkem, tibetským španělem, australskou kelpii či dokonce s malinkým pražským krysaříkem.

Pejscí se poprali s nástrahami tratě velmi různě. Většinou poslouchali povely až obdivuhodně a v krásné souhře s přeběhy a pohyby psovoda absolvovali rychle všechny skoky a průlezy, ale vyskytli se i tací, kteří měli na trasu závodu vlastní názor a nenechali si ho psovodem vymluvit. Občas nabuzení psí atleti vylétli na dráhu rychlostí rakety a přeskakovali vše v okolí, bez ohledu na zoufalého páníčka, který se je marně snažil usměrnit. Co si o celém podniku myslel střední pudl, který ihned po startu nabral zcela opačný směr a do tří vteřin zmizel ze závodního závodiště, si lze jen domýšlet. V rychlosti diskvalifikace přemožitele nenašel.

Po disciplíně jumping přichází na řadu agility, kde přibudou zónové překážky. Ukázalo se, že poměrně složitý kurz dělá problémy rychlým, velkým psům. Jejich daleké skoky a vyšší setrvačnost sice pomáhají v rychlosti, ale způsobují někdy horší ovladatelnost. Navést rychlého sprintera je pro psovoda podstatně těžší, než zástupce některého z pomalejších plemen. Tři tunely obtočené a propletené kolem kladiny byly velmi náročné na navádění. Radost z pohybu a možnost si zaskákat u některých pejsků výrazně zvítězila nad snahou o dodržení předepsaného kurzu. Zde se ukázala krása tohoto sportu, kdy nezáleží jen na rychlosti. Border kolie a další obratní sprinteři se nedokázali ve své rychlosti dostatečně orientovat a jeden po druhém byli diskvalifikováni - většinou pro zdolání překážky mimo kurz. Jako poslední běžel (či spíše volně klusal) zlatý retrív a protože před ním nebyl kvalifikován jediný soutěžící, ještě těsně před cílem to vypadalo, že zvítězí, i přes své pomalé tempo, právě on. Nakonec se ale také nevyhnul chybě a v kategorii "Agility - Large" tak nastala nezvyklá situace bez jediného kvalifikovaného závodníka. I s tímto zádrhelem se pořadatelé popasovali se ctí. Odmítli se smířit se situací, kdy by jim mnoho krásných cen od sponzorů mělo zůstat nerozdaných a nejprve donutili rozhodčí, která stavěla tuto trať, aby se svým psem předvedla, že ji lze překonat a

posléze vyhlásili opravný závod, kde si každý velký pes mohl napravit reputaci. Tentokrát již 5 psů doběhlo do cíle.

I když se závodilo ze všech sil a šlo o čest i pěkné ceny, nebyla nouze o veselé momenty. Doskokan ve formě malinké čivavy, nebo valící se francouzský buldoček, překonávající překážky spíše silou vůle, vzbudili na rtech diváků ne jeden úsměv. Zpestřením závodů byla i různost plemen, které bylo možno nad překážkami vidět. Zatímco border kolie bylo radost pozorovat pro jejich přirozené pohybové nadání a úžasnou rychlost, kokršpanělé a dlohosrsté kolie zase působili velmi ladně a potěšili oko diváka jiným způsobem. Potlesk sklidil také nevšední bavlníkový pes (cotton de tular), který přes svůj mírný zevnějšek se vzhledem bílého mopu nosil drsné jméno Brutus. Škoda jen, že jsme se nedočkali v seznamu soutěžících uvedeného psa se jménem "Seznam". Velký potlesk sklidili především nejmladší - ať již šlo o pejsky (krásné štěně švýcarského bílého ovčáka), nebo o psovody. Rekordmankou byla v tomto směru teprve sedmiletá holčička, která obsadila v jednom ze závodů kategorii štěňat nádherné třetí místo.

Vrcholem celého dne, který vyvolal místy doslova salvy smíchu, byl pro mnohé diváky moment, kdy se náhodně sešla zrockovaná verze Šavlového tance v roli doprovodné hudby a v rytmu tohoto kvapíku cupitající malý bílý chlupáček jménem Júlinka (plemeno boloňský psík). Kouzlo nechtěného zde zapůsobilo opravdu dokonale. 😊

"Byl to moc zajímavý den..." zaslechl jsem mezi diváky na závěrečném předávání cen. Nezbyvá mi, než souhlasit. Důkazem bylo i velké množství kolemjdoucích, kteří zastavovali na cyklostezce vedoucí podél cvičiště a dívali se neplánovaně i desítky minut. Kromě krásného počasí a obdivuhodných výkonů soutěžících, nutno pochválit i pořadatele. Výborná organizace, příjemná hudba, rychlá a přesná práce na trati i kolem ní, téměř profesionální a vtipné průvodní slovo, ochota vyjít všem vstříc a v neposlední řadě i dobře zásobené občerstvení a zajištění mnoha cen od sponzorů. Poděkovat je třeba především společnosti Dibaq a.s., která akci podpořila závody svými výrobky z výživového programu Fitmin. Tato neděle musela udělat radost opravdu každému. A věřím, že také každý se sem za rok rád vrátí. Lze si jen přát, aby se do této krásné aktivity zapojilo více nás - mužů. Ve velké převaze žen soutěžili pouze dva a to je (příznejme si to, pánové) trochu škoda.

Autor: Jan Stareček